

РЕШЕНИЕ

№ 3044

гр. София, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 26.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11286** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 251 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ).

Образувано е по жалба на П. Н. Н. от [населено място] срещу заповед № РД-438 от 31.10.2022г., издадена от командира на военно формирование 32610, с която на основание чл.55, ал.4, чл. 244, т.3 и чл. 248 от ЗОВСРБ и чл. 137, ал.1 от ППЗОВСРБ, му е наложено дисциплинарно наказание „строго мъмрене“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби на закона, неспазване формата и целта на закона. Жалбоподателят ангажира гласни доказателства. Моли съда да отмени обжалваната заповед. Претендира присъждане на сторените разноси, съгласно списък.

Ответникът по жалбата, командирът на военно формирование 32610, в писмен отговор и в съдебно заседание, лично и чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Моли съда да отхвърли обжалването. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – [населено място], след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, адресат на заповедта, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Оспорваната заповед е връчена на жалбоподателя на 18.11.2022г. Жалбата срещу нея е изпратена чрез лицензиран пощенски оператор до съда чрез административния орган на 02.12.2022г. - в законоустановения срок. Следователно подадената жалба е процесуално допустима.

Видно от представената кадрова справка жалбоподателят старшина П. Н. Н. заема длъжността “Главен сержант на дивизион” във военно формирование 32610 от 01.11.2011г. Служи в Българската армия от 1991г.

Административното производство е започнало във връзка с подаден рапорт от редник С. С. на длъжност “Младши оператор в група Логистично осигуряване” до командира на военното формирование 32610 вх. № 9-264-2/19.07.2022г. С него уведомява, че на 14.07.2022г. на тръгване от формированието, след като е дежурна по войсков район 2482А (където са помпите и водоема за снабдяване с вода на военното формирование), усетила някой да върви след нея. След пристигане в 10:05ч. пунала водоема да качи вода и излязла навън. В 10:15 се обадила от личния си телефон да докладва, че е пристигнала. В 10:20 ч., като излязла навън, видяла старшина П. Н. да я наблюдава от трафопоста, след което се скрил се зад храстите. Старшина С. се изплашила и се разплакала. Старшина Н. се спуснал се при нея, попитал я защо не се обажда, опитал се да оправи служебния телефон („тапчето“). Няколко пъти говорил с дежурния по военно формирование по телефона, след което си тръгнал..

С резолюция от 20.07.2022г. подполковник И. разпоредил извършване на проверка по случая.

В писмени обяснения от 26.07.2022г. старшина П. Н. заявява, че на 14.07.2022г. е напуснал военното формирование, тъй като нямало връзка с редник С., която била дежурна на помпите, за да провери дали не ѝ се е случило нещо. В обясненията си офицерски кандидат А. Н. Н., командир на взвод, заявява, че на 14.07.2023 старшина Н. се интересувал дали редник С. се е обадила от помпите и е заявил, че ще отиде да провери какво става с нея, както и че по-късно е разговарял с него по телефона.

Според обясненията на ст.сержант Г. Б. на 14.07.2022г., старшина Н. се е интересувал дали редник С. е тръгнала към помпите и докато той е бил в КПП 1, старшина Н. не е минавал от там.

В обясненията от 05.08.2022г. сержант Г.. твърди, че той е закарал старшина Н. до разклона за помпите на 04.07.2022г.

Със заповед № РД-367/01.09.2022г. на командира на военно формирование 32610 е назначено извършване на служебна проверка във военното формирование с цел да се изяснят причините за напускане на пределите на военното формирование от старшина П. Н. без разрешение. Резултатите от проверката са отразени в протокол рег. № 1521/24.10.2022г.на назначената комисия.

Според комисията на 14.07.2022г. старшина Н. е взел самостоятелно решение да напусне пределите на военното формирование 32610 без да информира командира на формированието и без това да му е разпоредено, за да извърши проверка на дежурния по войсков район 2482А. Старшина Н. напуснал пределите на формированието нерегламентирано, преминавайки през поста на патрулния и оградата на охранявания обект. Според комисията с действията си е нарушил ЗОВСРБ, чл. 114, т.14 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България и заповед №

РД-79/11.01.2022 относно подобряване на пропускателния режим във военно формирование 32610 през 2022г. на командира на военното формирование, което представлява нарушение на войсковата дисциплина по чл. 242, т.1 от ЗОВСРБ.

В протокола, след изследване на вредните последици и причинната връзка с нарушението, вината на извършителя, причините и условията, довели до извършване на нарушението, е направено предложение на старшина Н. да бъде наложено дисциплинарно наказание „строго мъмрене“.

На 24.10.2022г. протоколът е утвърден от командира на военно формирование 32610. На същата дата старшина П. Н. е запознат с резултатите от извършената служебна проверка, съставен и е и протокол рег. № 1524 от 24.10.2022г. за това, както и за проведена беседа с него от командира на военното формирование. В него е отразено становището на военнослужещия, че освен случая с редник С., останалите случаи са с изтекла давност и счита, че допълнително цитираните случаи са преднамерено добавени с цел дискредитирането му като главен сержант на формированието и изградения в службата му авторитет пред подчинените.

Със заповед № РД-438 от 31.10.2022г., издадена от командира на военно формирования 32610, на основание чл.55, ал.4, чл. 244, т.3 и чл. 248 от ЗОВСРБ и чл. 137, ал.1 от ППЗОВСРБ, на П. Н. Н. на длъжност “Главен сержант дивизион” във военно формирование 32610, е наложено дисциплинарно наказание „строго мъмрене“ за извършени нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.242, т.1 ЗОВСРБ, изразяващи се в това, че на 14.07.2022г. старшина Н. неточно и не в съответствие с указания срок за изпълнява дадена от командира на военното формирование устна заповед, касаеща актуализирането на документите по пожарната безопасност във военното формирование, с което е нарушил чл. 8, ал.5 от Устава на войсковата служба на въоръжените сили на Република България, както и за нарушение на установения ред за напускане на района на военното формирование от военнослужещите, а именно след разрешение на прекия началник/командир и при преминаване през контролно-пропускателния пункт на военното формирование, в съответствие със заповед № РД-79/11.01.2022г. на командира на военно формирование 32610, относно подобряване на пропускателния режим във военно формирование 32610 през 2022г. и “Вътрешни правила за достъпа и организацията на службата в режимните военни формирования и обекти”, утвърдени със заповед № ОХ-017/20.06.2014г. на министъра на отбраната.

Към административната преписка са приложени заповед № РД-79 от 11.01.2022г. на командира на военно формирование 32610 относно подобряване на пропускателния режим през 2022г., с която жалбоподателят е запознат на 17.02.2022, видно от приложения протокол, както и заповед на министъра на отбраната на Република България относно утвърждаване на вътрешни правила за достъпа, организацията на службата в режимните военни формирования и обекти.

Като част от административната преписка е представен и доклад от психолог в сектор „Защита на силите“ в отдел „Операции“ в Командването на военновъздушните сили с рег. № 400-3564 от 16.05.2022г., относно проведени изследвания и занятия. В него са отразени резултатите от проведено занятие на тема „Тормоз и дискриминация на работното място“, психологично изследване и индивидуални и групови беседи със състава. Отразено е, че военнослужещите са споделили за преживявания на страх, стрес и психологическо натоварване, произтичащо от поведението и функционирането на старшина П. Н..

По искане на страните пред съда са разпитани общо трима свидетели, военнослужещи във военното формирование. Според показанията на свидетеля офицерски кандидат А. Н., който на 14.07.2022г. е бил дежурен военно формирование. Към 9:05 ч. редник С. го е уведомила, че има нужда да се качи вода от водоема и се отправила към помпите. Към 10:30 старшина Н. го попитал дали редник С. се е обадила, че е пристигнала на помпите. Свидетелят се опитал безуспешно да се свърже с нея. След като повторно се интересувал дали са се свързали с редник С., около 10 часа жалбоподателят заявил, че слиза към помпите да види какво е положението. към 11:30 редник С. се обадила на свидетеля от помпите и заявила, че всичко е наред. След около 10-15 мин от там се обадил и старшина Н.. По принцип имало проблем с комуникациите с помпите, тъй като служебният телефон („тапчето“) не работело, а обхватът на мобилните телефони бил слаб. Според свидетеля сержант Г. една сутрин около 9 часа закарал старшина Н. до разклона на помпената станция , който не му е споделил защо отива там.

Според показанията на свидетеля Т., заместник-командир на поделението по логистиката, отговарящ и за противопожарната охрана, на 14.07.2022г. той е работил с жалбоподателя по изпълнението на задачата, която му е била поставена, свързана с актуализацията на противопожарната документация. Когато имал други задачи, свидетелят казал на старшина Н. да си почива и да дойде след час-два да продължат работата.

Според обясненията на жалбоподателя, дадени пред съда, той е спазил дадените му срокове за изготвяне на документите, свързани с противопожарната охрана. Заявява, че многократно редник С., когато е дежурна на помпите, не отива на време, затова на 14.07.2022г. е решил да провери изпълнението на заповедите от нея като негова подчинена. Заявява също, че искал да огледа и района западно от военното формирование по линия на противопожарните му задължения, защото там има храсти и гъста растителност, дали е нужно да се изсекат. Теренът бил опасен и се притеснявал редник С. да не е претърпяла инцидент. С цел да не загуби време преминал през оградата на нерегламентирано място, защото от там пътят бил много по-кратък.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град, като извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт по реда на чл. 159 от АПК, чл. 168, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 146 от АПК, прави следните правни изводи:

Обжалваната заповед е издадена от материално, териториално и по степен компетентен орган. Съгласно нормата на чл. 248 от ЗОВСРБ, дисциплинарните наказания се налагат от длъжностните лица, определени с Правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 137, ал. 1 от ППЗОВСРБ, дисциплинарното наказание "забележка", "мъмрене" и "строго мъмрене" се налага от преките командири (началници). Следователно и с оглед представената Заповед № ЛС-52 от 20.06.2022 г. на командира на Военновъздушните сили заповедта е издадена от компетентен орган. Заповедта е издадена в предписаната от закона форма. Съгласно нормата на чл. 148, ал. 1 от ППЗОВСРБ, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на

наказанието, срокът и редът за обжалване на заповедта, а в ал. 2 е разписано, че мотивите представляват описание на фактическата обстановка, разпоредбите и задълженията, които са нарушени и настъпилите вредни последици.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че заповедта не е мотивирана, което е довело и до нарушаване правото му на защита. В хода на дисциплинарното производство старшина Н. е дал писмени обяснения. След изготвяне на протокола по чл. 143 от ППЗОВСРБ военнослужещият се е запознал с резултатите от извършената проверка и предложението на комисията и в срока по чл. 144 от ППЗОВСРБ с него е проведена беседа от дисциплинарно-наказващия орган. Жалбоподателят е имал възможност да изрази становището си и да сочи доказателства.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нейната незаконосъобразност. Спазени са сроковете, предвидени в чл. 144, ал.1, чл. чл. 147, ал.2 и ал.3 от ППЗОВСРБ.

Административният акт е постановен, след като в съответствие с разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ППЗОВСРБ, командирът на военно формирование 32610 е назначил служебна проверка, като е определил комисия, чиито членове са кадрови военнослужещи с по – високо звание от това на проверявания. Взети са предвид писмените обяснения от военнослужещите. Спазени са изискванията на 143, ал. 1 от ППЗОВСРБ, като комисията е изготвила протокол с нормативно изискваното съдържание, в който са отразени направените констатации. След приключване на проверката, командирът на военното формирование е провел беседа, при която е запознавал старшина Н. със събраните от комисията доказателства и е приел обясненията му.

Установените при проверката факти са съотнесени от лицето, разполагащо с дисциплинарна власт към хипотезата на 242, т.1 от ЗОВСРБ относно неизпълнение на задължение по военната служба, като е нарушил чл.8, ал.5 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България, според който директивите, заповедите или разпорежданията са задължителни за подчинените и се изпълняват безпрекословно, точно и в срок.

Установено е от събраните доказателства, в това число и показанията на разпитаните свидетели и обясненията на страните, че на 14.07.2022г. командирът на военното формирование е поставил задача на старшина П. Н., свързана с актуализирането на документите по противопожарната безопасност във военното формирование, която той не е изпълнявал, а вместо това, без да му е наредено или разрешено самоволно напуска пределите на военното формирование, като в нарушение на заповед № РД-79 от 11.01.2022г. на командира на военно формирование 32610 и утвърдените от министъра на отбраната на Република България Вътрешни правила за достъпа, организацията на службата в режимните военни формирования и обекти, е преминал през оградата на формированието, в границите на охранявания обект от наряда на патрулната служба, а не през КПП-1 и КПП-2. Според чл. 241 от ЗОВСРБ, виновното неизпълнение на служебните задължения от военнослужещите е нарушение на военната дисциплина.

Поведението на жалбоподателя представлява виновно неизпълнение на служебните задължения от военнослужещия по смисъла на чл. 241 от ЗОВСРБ, тъй като засяга установените в страната правов ред и законност и представлява неизпълнението на задължения по военната служба, разпоредени с надлежно издадена заповед от орган,

снабден с необходимите за това правомощия.

При това положение, следва да се приеме, че предпоставките, предвидени в закона са осъществени и са налице основания на военнослужещия да бъде наложено дисциплинарно наказание "строго мъррене". Правомощията на дисциплинарно наказващия орган са упражнени в съответствие с материалния закон и в изпълнение на неговата цел за превенция и защита от противоправни прояви.

В протокола на комисията и в обжалваната заповед са посочени както фактическите и правни основания за издаването на заповедта, така и вредните последици от нарушението – даване на лош пример на останалите военнослужещи и създаване на предпоставки за възникване на инциденти, свързани с живота и здравето на военнослужещите, доколкото съгласно чл.287, ал.3, т.7 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България, съставът на патрула (мотопатрула) е длъжен да не допуска никого в близост до себе си и до обектите в района, който охранява, по-близо от разстоянието, определено му в плана, освен лицата, на които е подчинен, придружаващите ги и знаещи пропуска и отзива, валидни за неговото дежурство.

При определяне вида и размера на наложеното дисциплинарно наказание са взети предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и поведението на военнослужещия до извършване на нарушението, съгласно изискването на чл. 139, ал.1 от ППЗОВСРБ.

С оглед гореизложеното съдът приема, че обжалваната заповед е законосъобразна - издадена е от компетентен орган; в предвидената от закона форма; постановена е в съответствие с материалноправните разпоредби на които се основава; при спазване на административно-производствените правила и е съобразена с целта на закона - за превенция и защита от противоправни прояви. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, ответникът има право да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, съобразно определения минимален размер в Наредбата за заплащане на правната помощ

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Н. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу заповед № РД-438 от 31.10.2022г., издадена от командира на военно формирование 32610.

ОСЪЖДА П. Н. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Военновъздушните сили юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на касационно обжалване, на основание чл. 251 от ЗОВСРБ.

СЪДИЯ: